

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบและกลวิธีสื่อธรรมนิยายของทมนยันตี” มีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) ศึกษาความหมายและความสำคัญของธรรมนิยาย (๒) วิเคราะห์เนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักธรรมในธรรมนิยายของทมนยันตี (๓) นำเสนอรูปแบบและกลวิธีการสื่อธรรมนิยายของทมนยันตี งานวิจัยนี้ดำเนินการวิจัยในเชิงคุณภาพ ศึกษาจากข้อมูลในพระไตรปิฎก อรรถกถาธรรมบท และธรรมนิยาย ๔ เรื่องของทมนยันตีคือ ฌาน จิตา มายา ไชยณวี ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

การผูกเรื่องในแบบของนวนิยายและนิทานคล้ายกัน เน้นอรรถรสของความบันเทิง สนุกสนาน ตื่นเต้น น่าติดตาม แต่ถึงอย่างไรก็ยังคงมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง คือ นิทานเป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมา เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นจากเรื่องจริง หรือเรื่องที่ผสมผสานกันระหว่างเรื่องจริงจากประสบการณ์ของผู้เล่าเข้ากับจินตนาการ จุดประสงค์ส่วนใหญ่ในการเล่านิทานเพื่อสร้างความสนุกสนานบันเทิงใจ ใช้สั่งสอนเตือนใจ หรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สำหรับในส่วนของนิทานที่ให้ข้อคิดคติธรรมมีอยู่ทั่วไปในทุกชาติทุกภาษา นิทานประเภทนี้เป็นการบอกเล่าความดี ความงาม ความถูกต้องตามบรรทัดฐานกฎเกณฑ์ในสังคม เพื่อให้มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เราเรียกนิทานแบบนี้ว่านิทานคติธรรม

สำหรับนิยายหรือนวนิยาย เกิดขึ้นหลังเรื่องเล่าหรือนิทาน ส่วนมากมักจะเป็นวรรณกรรมที่เป็นงานเขียนประเภทให้ความบันเทิง มีลักษณะใกล้เคียงกับนิทานคือ แต่งขึ้นจากเรื่องจริงผสมผสานกับจินตนาการ หรืออาจแต่งขึ้นจากจินตนาการบวกรวมเข้ากับความคิดเห็นตามประสบการณ์ในชีวิตของผู้ประพันธ์ นวนิยายจัดแบ่งเป็นหลายประเภทตามความสนใจและความถนัดของผู้ประพันธ์ อาทิ นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ นวนิยายรักโรแมนติก นวนิยายสยองขวัญ นวนิยายสืบสวนสอบสวน สำหรับนวนิยายอิงธรรมหรือสื่อธรรม คือ นวนิยายที่สอดแทรกข้อคิดคติธรรม รวมถึงหลักธรรมต่าง ๆ ตามแนวทางแห่งพระพุทธศาสนา ซึ่งผู้วิจัยเรียกว่า “ธรรมนิยาย”

ธรรมนิยายของทมนยันตีทั้ง ๔ เรื่อง ได้แก่ ฌาน จิตา มายา และไชยณวี กอปรด้วยหลักพุทธธรรมมากมายหลายลักษณะ เนื้อหาจากธรรมนิยายแสดงให้เห็นความเชื่อมโยงของคัมภีร์หลัก ได้แก่ พระไตรปิฎก และคัมภีร์รองคืออรรถกถาธรรมบท แสดงว่าทมนยันตีศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาผ่านข้อมูลทั้งปฐมภูมิ และทุติยภูมิโดยละเอียด ทั้งยังพบว่านิทานธรรมบทของพระพุทธโฆษาจารย์ และธรรมนิยายของทมนยันตี มีความคล้ายคลึงกันหลายประการ ได้แก่ (๑) เนื้อหาธรรมสอดคล้องกันเป็นอย่างดี (๒) ตัวละครที่ใช้ดำเนินเรื่องจับต้องได้คือเป็นตัวละคร

หลากหลายทั่วไป (๓) เห็นได้ชัดเจนว่าทั้งธรรมเนียมและนิทานธรรมบทมีบางส่วนมาจากจินตนาการ อาทิ นิทานธรรมบทมีนางยักษิณี ธรรมเนียมของทมิฬยัณตีก็มีพญานาค (๔) ธรรมบทเป็นทางแห่งความดีงาม ธรรมเนียมของทมิฬยัณตีมุ่งเน้นให้เห็นหนทางทำดีตั้งแต่เปลือก กระพี้ จนถึงแก่น (๕) ใช้ถ้อยคำที่สวยงามมีศิลปะทั้งร้อยแก้วและร้อยกรองรวมถึงคำอุปมาอุปมัยที่เปรียบเทียบให้เห็นภาพได้อย่างหมดจดและงดงาม

ธรรมเนียมทั้ง ๔ เรื่องของทมิฬยัณตี ปรากฏหลักธรรมสำคัญ อาทิ ไตรลักษณ์ ปฏิจจสมุปบาท อริยสัจ ๔ นิพพาน กรรม เบญจศีล-เบญจธรรม พรหมวิหารธรรม และ อริยมรรคมีองค์ ๘ นอกจากนี้ยังก่อปรด้วยคำสอนเกี่ยวกับพิธีกรรม วัฒนธรรม ประเพณี และความเชื่อต่าง ๆ ทมิฬยัณตีเพียงมีศิลปะในการถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านี้ผ่านคำสอนทางพระพุทธศาสนาเท่านั้น แต่ยังสามารถแยกแยะ ประเพณี หรือความเชื่อที่คนส่วนใหญ่เข้าใจผิด โดยนำมาอธิบายด้วยเหตุและผล เสมือนหนึ่งการกระเทาะเปลือกที่ไร้ประโยชน์ออกเพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นแก่นคือคำสอน และความหมายที่แท้จริงของประเพณีหรือพิธีกรรมทางศาสนาอีกด้วย โดยไม่ทำลายอรรถรสของความเป็นนวนิยายแต่อย่างใด ความชาญฉลาดบวกกับศิลปะในการถ่ายทอดธรรมผ่านนวนิยายของทมิฬยัณตีจัดว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีไม่เหมือนใคร เพราะเหตุนี้จึงทำให้ธรรมเนียมของทมิฬยัณตีเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง และมีการนำมาตีพิมพ์หลาย ๆ ครั้งอย่างต่อเนื่อง

รูปแบบและกลวิธีการสื่อธรรมเนียมของทมิฬยัณตี มีความแตกต่างจากรูปแบบและกลวิธีการเขียนธรรมเนียมทั่วไป เนื่องจากทมิฬยัณตีสื่อธรรมเนียมในรูปแบบที่เป็นของตนเอง ผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ การทำงานเขียน การค้นคว้า โดยละเอียด ธรรมเนียมของทมิฬยัณตีจึงเป็นงานที่มีคุณภาพและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ดังนั้น ไม่ว่าทมิฬยัณตีจะเขียนงานก็เรื่อง ใช้นามปากกาใด ก็ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ดังที่ทมิฬยัณตีเคยกล่าวไว้ “นักเขียนสร้างนามปากกา ไม่ใช่ใช้นามปากกาสร้างนักเขียน” ธรรมเนียมของทมิฬยัณตีก่อปรด้วยศาสตร์ต่าง ๆ มากมาย อาทิ ประวัติศาสตร์ ปรัชญา ศาสนา และวิทยาศาสตร์ ทั้งยังโดดเด่นด้วยการผสมผสานศิลป์ทางภาษาที่ลุ่มลึก งดงาม สามารถดึงดูดให้ผู้อ่านสนใจติดตามอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าบางเรื่องจะเป็นเรื่องเข้าใจยากก็ตาม

รูปแบบและกลวิธีการสื่อธรรมเนียมของทมิฬยัณตี ประกอบด้วย (๑)แนวการเขียนนวนิยายของทมิฬยัณตี มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนว่าจะเขียนอะไรเรื่องแนวไหน จะไม่เขียนหลาย ๆ แนวปะปนกันในเรื่องเดียวกัน สำหรับเรื่องในแนวศาสนาหรือธรรมเนียมของทมิฬยัณตี แม้มีการอ้างอิงศาสตร์ต่าง ๆ แต่ก็ยังคงยึดพระพุทธศาสนาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินเรื่อง (๒)กำหนดเค้าโครงเรื่อง หรือการวางพล็อตเรื่อง (Plot) เป็นขั้นตอนที่ทมิฬยัณตีให้ความสำคัญ พล็อตเรื่องของทมิฬยัณตีคือเมื่อเริ่มต้นจรดปากกาเขียนคำแรกหรือประโยคแรก ต้องรู้ว่าประโยคสุดท้ายในบทจบของตนจะเขียนคำไหน เมื่อกำหนดบทจบไว้ตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว จะต้องนำมาพล็อตกับจุดสูงสุดของเรื่อง ซึ่งต้องแน่ชัดว่าต้องการอะไร ต้องการรอยยิ้ม เสียงหัวเราะ หรือเรียกน้ำตา และที่สำคัญต้องให้ประโยชน์กับผู้อ่านด้วย (๓) การค้นคว้าหาศาสตร์มาสนับสนุนศิลป์ ในขั้นตอนนี้การที่จะค้นคว้าได้ต้องอาศัยการอ่านเป็น

สำคัญ นักเขียนที่ดีต้องเป็นนักอ่านและนักเล่าเรื่องที่ดียิ่งด้วย ทมยันตีสั่งสมประสบการณ์ด้วยการอ่านมา ยาวนานแต่เยาว์วัย นักเขียนที่ดีในแบบของทมยันตีต้องขยันค้นคว้า ทุ่มเทกับการหาข้อมูล ถ้าอ่านยังไม่พอ ก็ต้องสัมภาษณ์ หรือไม่ก็ไปดูสถานที่จริง ในขั้นตอนการค้นคว้าข้อมูลนี้ทำเพื่อรองรับพล็อตเรื่องที่วางไว้นั่นเอง สำหรับในส่วนของการค้นและคว้านี้ทมยันตีแยกส่วนของการค้นคว้าออกเป็น ๔ ส่วน คือ ตัวละคร ฉาก เครื่องแต่งกาย และภาษา (๔) การทำสมาธิและการเขย่าค็อกเทล เป็นภาษา เฉพาะของทมยันตี หมายถึงการประมวลข้อมูลทั้งหมดแล้วนำแก่นที่ได้มาลงมือเขียนนวนิยาย การเขย่าค็อกเทลเป็นหลักการเขียนนวนิยายในขั้นตอนสุดท้ายตามรูปแบบของทมยันตี คือนำข้อมูลทั้งหมดที่ค้นคว้ามามีมาเรียงร้อยรวมกัน หลังจากนั้นเลือกเอาเฉพาะส่วนสำคัญหรือแก่นมาเขียนนวนิยาย

กลเม็ดสำคัญที่ทมยันตีใช้ประกอบการเขียนงานก็คือการทำสมาธิ การทำสมาธิเพื่อให้การเริ่มงานเขียนลื่นไหล การมีสมาธิเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับคนทั่วไปและสำหรับนักเขียนนวนิยาย ฉะนั้นการฝึกตนเองให้มีสมาธิเพื่อที่จะทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นเรื่องของแต่ละคนที่ต้องตัดสินใจเอาเองว่าจะเลือกแบบไหน ที่เหมาะสมกับตนสำหรับทมยันตีเลือกที่จะทำสมาธิตามรอย พระสัมมาสัมพุทธเจ้า การนำสมาธิมาใช้สำหรับเวลาที่เริ่มต้นเขียนหนังสือทุกครั้ง คือการเตรียมพร้อมทางด้านสติปัญญา

ธรรมเนียมของทมยันตีมีเพียงแต่นำหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนามาผสมผสาน เพื่อให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์จากข้อคิดหลักธรรมนั้น ๆ ธรรมเนียมของทมยันตีนอกจากความอึดเอนใจที่ได้รับจากรสพระธรรมและสุนทรีย์ทางภาษาผ่านปลายปากกาสีม่วง ที่เป็นเอกลักษณ์การเขียนของทมยันตีแล้ว ธรรมเนียมยังมีคุณค่าต่อสังคมไทยหลายประการ คือ (๑) สอนให้ดำเนินอยู่บนเส้นทางของการทำความดีละเว้นความชั่ว (๒) ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมเบื้องต้นให้กับผู้อ่านอันเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับสังคม (๓) สร้างแรงบันดาลใจในการเขียนนวนิยายอิงธรรมอย่างมีคุณภาพให้กับนักเขียนรุ่นใหม่ (๔) ส่งเสริมให้ผู้อ่านเกิดความสนใจค้นคว้าหลักธรรมของพระพุทธศาสนาในเชิงลึกต่อไป (๕) สื่อกาปฏิบัติธรรมอย่างเป็นรูปธรรมทั้งปรีชาปฏิบัติ ปฏิบัติ และปฏิเวธ (๖) ธรรมเนียมของทมยันตีให้ความรู้ในสหวิทยาการที่นำมาผสมผสานไว้ในธรรมเนียมอย่างน่าสนใจ อาทิ พระพุทธศาสนา วิทยาศาสตร์ ปรัชญา เทวศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และจิตศาสตร์ (๗) คุณค่าทางวรรณศิลป์ ด้วยภาษาของทมยันตีลุ่มลึก งดงาม ควรค่าแก่การเป็นแบบอย่างในการสร้างสรรค์งานศิลป์ผ่านปลายปากกา (๘) สามารถนำธรรมเนียมไปเผยแพร่ในสื่อต่าง ๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อออนไลน์ รวมถึงสามารถนำไปสร้างเป็นละครโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ อันจะยังประโยชน์ในการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ให้แก่ผู้อ่าน ผู้ฟัง และผู้ชมได้เป็นอย่างดี

๕.๒ ข้อเสนอแนะ

๕.๒.๑. ข้อเสนอแนะสำหรับบุคคลทั่วไป

ธรรมเนียมของทมิฬนัตินอกจากจะให้ความบันเทิง ยังแทรกความรู้และศาสตร์ต่าง ๆ ไว้หลากหลายสาขา อาทิ ปรัชญา วิทยาศาสตร์ จิตศาสตร์ และเทวศาสตร์ โดยเฉพาะพระพุทธศาสนา ทมิฬนัตินี้ใช้กลวิธีการนำเสนอแบบง่ายไปหายาก โดยผูกเรื่องจากชีวิตคนธรรมดาทั่วไปที่เข้าถึงได้ง่าย ธรรมเนียมจึงเหมาะกับคนที่เริ่มสนใจพระพุทธศาสนาและผู้อ่านทั่วไป ผู้วิจัยเห็นว่าหากต่อยอดนำธรรมเนียมของทมิฬนัตินี้ไปเผยแพร่ในรูปแบบของละครโทรทัศน์ น่าจะให้ความสนุกสนานและเป็นประโยชน์ต่อผู้ชมอย่างมาก กอปรกับเทคโนโลยีการผลิตละครในปัจจุบันก้าวหน้าขึ้นมาก จึงไม่ยากที่จะถ่ายทอดตัวละครในธรรมเนียมที่มีอยู่หลากหลายให้สมจริง อาทิ พญานาคผู้ทรงฤทธิ์ในเรื่องฉนวน อณูของเทพในร่างมนุษย์จากมายา เด็กน้อยที่ใช้พลังจิตเคลื่อนไหววัตถุ งอเหล็ก หรือพร้อมที่จะเผาผลาญสรรพสิ่งให้ลุกเป็นไฟในเรื่องจิตา ผู้วิจัยจึงเห็นว่าหากนำธรรมเนียมทั้ง ๔ เรื่องคือ ฉนวน จิตา มายา และไวษณวี ไปเผยแพร่ผ่านละครโทรทัศน์ ก็จะเกิดประโยชน์ในการเรียนรู้ธรรมและให้อรรถรสของความบันเทิงแก่ผู้ชมไปพร้อม ๆ กัน

๕.๒.๒. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิชาการ

การนำธรรมเนียมมาเขียนวิทยานิพนธ์ คุชฎินิพนธ์ หรือใช้ในงานวิจัยอื่น ๆ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ ผู้วิจัยมองว่างานวิจัยคล้ายคลึงกับการเขียนนวนิยาย ตรงที่ต้องค้นหาข้อมูล ตั้งสมมุติฐาน วางวัตถุประสงค์ ดำเนินการ และประเมินผล และหากจะกล่าวว่างานวิจัยธรรมเนียมของทมิฬนัตินี้ เป็นงานวิจัยที่อ่อนโยนด้วยการนำเสนอ แต่เข้มข้นด้วยเนื้อหา ก็คงจะไม่ผิด เพราะเมื่อเราเริ่มค้นหาข้อมูลเราจะพบกับสิ่งแปลกใหม่มากมาย หลากหลายหลักธรรม ท่วงถ้อยภาษาอันไพเราะงดงามไร้ที่ติ หรือแม้แต่มุมมองที่เฉียบคม ดังนั้น งานของทมิฬนัตินี้จึงมีคุณค่าน่าศึกษา และนอกจากธรรมเนียมในงานวิจัยนี้ ยังมีธรรมเนียมของทมิฬนัตินี้อีกมาก อาทิ “ฉามิ” ธรรมเนียมแนวพระพุทธศานาหายาน ที่น่าจะสามารถนำมาต่อยอดทำงานวิจัยเชิงศาสนาเปรียบเทียบได้อย่างน่าสนใจ